

**DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENT**

Kunnskaps- og integreringsministeren

Stortinget
Karl Johansgate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

21/1298-

30. mars 2021

Representantforslag 117 S (2020-2021) om en bærekraftig politikk for innvilgelse av nye statsborgere

Jeg viser til representantforslag nr. 117 S om en bærekraftig politikk for innvilgelse av nye statsborgere fra stortingsrepresentantene Siv Jensen og Jon Engen-Helgheim. Nedenfor følger mine vurderinger av forslag nr. 1, 3, 4 og 5, slik Stortinget har bedt meg om.

Min vurdering av forslag nr. 1 (krav om at barn født i utlandet av norsk mor eller far må ha fast tilknytning og samvær med den biologiske forelderen som er norsk borger) er at det ikke bør gjøres en slik endring i statsborgerloven. Norsk statsborgerlovgivning bygger på nedstammingsprinsippet. Det innebærer at statsborgerskap overføres til barnet ved fødsel fra en eller begge foreldre. En viktig del av vurderingen ved innføring av ny statsborgerlov i 2006 var at barn ikke skulle lide under foreldrenes valg av sivil status. Dette mener jeg fortsatt er viktig, og jeg mener vi i denne sammenheng ikke bør stille andre krav til forholdet mellom barn og foreldre enn at foreldreskapet følger av barnelova.

Når det gjelder forslag nr. 3 (krav til selvforsørgelse de siste fem år), 4 (statsborgerskap ikke kan innvilges dersom søkeren har mottatt sosialhjelp de siste fem årene) og 5 (den som søker om statsborgerskap, skal ha bidratt til å integrere ektefelle, partner og barn i det norske samfunnet) oppfatter jeg at de alle har som formål at statsborgerskap skal henge høyt og bidra til integrering. I den forbindelse vil jeg peke på at vi allerede har fulgt opp Granavoldens punkt om at krav til norskkunnskaper for å få norsk statsborgerskap skulle heves til nivå B1. Dette skjedde ved at regjeringen fremmet Prop. 98 L (2019–2020) *Endringer i statsborgerloven (krav om ferdigheter i norsk muntlig)* sommeren 2020 og Stortinget vedtok forslaget i fjor høst. Regjeringen har også hatt på høring forslag om å heve kravet til oppholdstid etter hovedregelen om erverv av norsk statsborgerskap i statsborgerloven § 7 første ledd bokstav e til åtte år, fra dagens krav om syv år. I høringen

som ble gjennomført høsten 2020 foreslo regjeringen en unntaksbestemmelse fra hovedregelen i statsborgerloven § 7 første ledd bokstav e om kravet til oppholdstid. Forslaget var at det i unntaksbestemmelsen stilles krav om opphold i seks av de siste ti årene for personer med inntekter over et visst nivå, som fastsettes i forskrift. Forslagene en oppfølging av Granavolden-plattformen der det fremgår at regjeringen vil *utrede og endre statsborgerloven slik at det som hovedregel er åtte års botid for å få statsborgerskap. Det innføres et unntak for personer som etter fastsatte kriterier er selvforsørget og botidskravet for disse settes til seks år. De som har unntak fra dagens hovedkrav og anerkjente flyktninger beholder gjeldende botidskrav*

Regjeringen har nylig fremmet en proposisjon på bakgrunn av høringen som ble gjennomført høsten 2020. Sammen med endringen av krav til norskkunnskaper fra A2 til B1 som Stortinget allerede har vedtatt, så mener jeg vi har fremmet forslag som både bidrar til at statsborgerskap skal henge høyt og samtidig bidra til integrering. Dette er i tråd med Granavolden-plattformen, og jeg mener derfor det ikke er behov for flere forslag med samme formål nå.

Med hilsen

Guri Melby

Dokumentet er godkjent elektronisk og påført statsrådets signatur